

ประวัติตลาดลาดชะโด

ตลาดลาดชะโดก่อตั้งมาเป็นเวลานานับ 100 ปี โดยพัฒนามาจากตลาดน้ำ ที่ชุมชนชาวจีนได้มาสร้างเรือนแพทรงไทย ค้าขายเรียงรายอยู่สองฝั่งคลอง คนในท้องถิ่นทั้งชุมชนใกล้เคียง ก็จะพายเรือออกมาจับจ่ายสินค้ากัน ต่อมาได้ใช้พื้นที่ริมน้ำ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเป็นของวัดลาดชะโดสร้างเป็นตลาดไม้ยกพื้นสูงพื้นน้ำทำการค้าขายแล้วได้ค่อยๆ ขยายตัวและพัฒนาตามลำดับ จนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนนับร้อยคูหา

ในอดีตตลาดลาดชะโด มีความเฟื่องฟูเป็นอย่างมาก เป็นศูนย์กลางการค้าขายของทางน้ำ คึกคักไปด้วยผู้คนที่มาทำการค้าขายระหว่างกัน ในตลาดนอกจากร้านค้าที่จำนวนสรรพสินค้ามากมายแล้ว ยังมีร้านของทอง ร้านขายยาจีน ร้านถ่ายรูป โรงหนัง-ละคร โรงสีข้าว เป็นต้น

เมื่อปี พ.ศ. 2517 การคมนาคมทางบกเริ่มขยายเครือข่ายเพิ่มขึ้น ในปีพ.ศ.2527 มีถนนเชื่อมจากทางหลักเข้าถึงตลาดลาดชะโด ทำให้การเดินทางทางน้ำเงียบเหงาลง จึงส่งผลกระทบต่อชาวตลาดลาดชะโด การค้าขายเริ่มซบเซาลง เนื่องจากการคมนาคมสะดวก ทำให้ผู้คนสามารถเข้าตัวเมืองจับจ่ายสินค้าได้ง่ายขึ้น ประกอบกับรุ่นบุตรหลานของชาวลาดชะโด ส่วนมากจะไม่ได้สืบทอดการค้าจากบรรพบุรุษ โดยมุ่งที่จะเข้าเมืองเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ภายหลังจากหลายครอบครัวได้อพยพจากลาดชะโด เข้าสู่เมืองเพื่อไปอยู่กับบุตรหลาน ดังนั้น ร้านค้าในตลาดจึงเริ่มปิดตัวลงโดยปริยายแล้วปรับเป็นห้องพักอาศัย ซึ่งปัจจุบันเหลือเพียงร้านค้าดั้งเดิมอยู่บางส่วนเท่านั้นที่ยังคงปักหลักอยู่อย่างเหนียวแน่น

จนกระทั่งเมื่อต้นปี พ.ศ. 2552 นายเกรียงศักดิ์ พิมพันธ์ดี นายกเทศมนตรีตำบลลาดชะโด บุคคลทุกฝ่ายในพื้นที่ นายอำเภอผักไห่ (นายเรวัต ประสงค์) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนโยบายท่านผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (นายปรีชา กมลบุตร) ได้ร่วมกันจัดงานเปิดตัวตลาดลาดชะโด เมื่อวันที่ 7-9 กุมภาพันธ์ 2552 จึงทำให้ตลาดลาดชะโดมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้ง ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนและประชาสัมพันธ์ให้ตลาดลาดชะโดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เปิดวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ เวลา 09.00 - 16.00 น.